

послератне (после II св. рата) теорије државе и права, који истиче негативне стране тог поклапања устава у формалном и устава у материјалном смислу и то види у томе да би тада устав у формалном смислу практично укинуо устав у материјалном смислу и одузео *tu raison d'être*. Незгодна страна тог поклапања устава у формалном и устава у материјалном смислу, неразликовања форме од садржине устава је, по Лукићу, у томе што би устав у материјалном смислу постојао само у оним земљама у којима постоји устав у формалном смислу, а не би га било у земљама где нема устава у формалном смислу, што није тачно.

4. ПОЛИТИЧКИ ПОЈАМ УСТАВА (УСТАВ У ПОЛИТИЧКОМ ПОГЛЕДУ)

Ово гледиште наглашава политичку суштину устава, његову стварну функцију, која је некад различита од његове формалне структуре и нормативних својстава. У овом политичком смислу, устав је усредсређен не на правни, него политички терен и живот јер се бави регулисањем најважнијих питања политичког живота, а пре свега политичке власти, њених носилаца и њиховим односом према другим чиниоцима (субјектима) политичког живота једне државе. Зато се устав појављује не само као правни, него и као политички акт или, боље рећи, правно-политички акт јер изражава одређену политичку структуру, односе снага водећих политичких групација у друштву. Најважнији задатак устава у овом политичком смислу је да разграничи државу од човека, сферу слободе и права човека, односно сферу слободног друштва од сфере државне интервенције. Устав у овом политичком смислу треба да одражава облик владавине, постојеће државно уређење, организацију власти, својинску и друштвено-економску структуру и то би био онај стварни устав према коме би имао да се подеси и формално проглашени устав.

Сврха таквог устава у политичком смислу је да ограничи власт и спречи њену самовољу или, речено у слободној политичкој интерпретацији, да постави правила која обезбеђују фер-плеј у друштву. Дакле, то би била правила „игре“ по којима би се понашали политички субјекти у друштву. Политички одређен, устав открива везу са политичким животом, са државом и њеном влашћу и показује се у важној мисији да ограничи и усмери центре власти, да пре свега успостави контролу политичке власти.